Lietas Nr. 19720788125
K77-3612-25/25
ECLI:LV:RPT:2025:1205.19720788125.1.S

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025.gada 5.decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Guntra Kuple,

piedaloties prokuroram Tomam Simsonam un zvērinātai advokātei Laimai Ārijai Zelmenei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /Persona C/, personas kods/Personas kods A/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas, 168.[1] panta un 132.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona C/ tīši nodarīja vieglus miesas bojājumus šādos apstākļos:

2025. gada 7. augustā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā plkst. 4.00, atrodoties dzīvoklī /Adrese A/, dusmu vadīts, nolūkā nodarīt /Persona D/ miesas bojājumus tīši iedūra ar nazi vienu reizi kreisās rokas augšdelmā.

/Persona C/ noziedzīgo darbību rezultātā /Persona D/ tika nodarīti miesas bojājumi - durti- griezta brūce kreisajā augšdelmā, kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai.

Tādējādi /Persona C/ izdarīja Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu.

[2] Turklāt /Persona C/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību šādos apstākļos.

Ar Rīgas pilsētas tiesas 2025. gada 17. aprīļa lēmumu lietā Nr. 3-12/12308-25/1 /Persona C/ noteikti šādi pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi:

- pienākums atstāt mājokli, kurā pastāvīgi dzīvo /Persona D/, dzimusi /gadā/, un aizliegums atgriezties un uzturēties tajā, mājokļa adrese - /Adrese A/;

- aizliegums atrasties mājoklim /Adrese A/, kurā pastāvīgi dzīvo /Persona D/, tuvāk par 100 metriem;

- aizliegums, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /Persona D/;

- aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /Persona D/;

- aizliegums satikties ar /Persona D/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari.

Ar minētā tiesas lēmuma noteiktajiem aizliegumiem /Persona C/ iepazīstināts 2025. gada 19. jūlijā, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu, kā arī viņam izskaidrotas tiesas lēmuma nepildīšanas sekas.

Neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltatbildību to nepildīšanas gadījumā, 2025. gada 7. augustā /Persona C/ pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā plkst. 4.00, atradās /Persona D/ dzīvesvietā /Adrese A/, būdams alkohola ietekmē un agresīvi noskaņots, izteica draudus, /Persona D/ dzīvībai un veselībai, pēc kā uzbrūkot ar nazi nodarīja /Persona D/ miesas bojājumus.

Tādējādi /Persona C/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[3] Turklāt /Persona C/ izteica draudus izdarīt slepkavību un nodarīt smagus miesas bojājumus, ja bijis pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti, šādos apstākļos.

Laika periodā no 2025. gada 12. aprīļa līdz 2025. gada 7. augustam, precīzāk nenoskaidrotā laikā, /Persona C/ atrodoties /Persona D/ dzīvesvietā /Adrese A/, būdams agresīvi noskaņots, dusmu vadīts, vairākkārtīgi, izmeklēšanās precīzi nenoskaidrotas reizes, bet ne mazāk kā divas, mutvārdos izteica /Persona D/ draudus nodarīt viņai smagus miesas bojājumus un nogalināt viņu, proti, teica, ka sadurs viņu ar

nazi un apraks mežā.

/Persona D/, ņemot vērā, ka /Persona C/ iepriekš bija vardarbīgs pret viņu un policija bija pieņēmusi lēmumu par /Persona C/ nošķiršanu, atzīstot viņu par personu, kas rada draudus, tādējādi /Persona C/ izteiktos draudus uztvēra kā reālus un bīstamus savai dzīvībai un veselībai, kas deva viņai pamatu baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti.

Ar šādām darbībām /Persona C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 132. panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[4] Tiesas sēdē apsūdzētais pēc apsūdzības nolasīšanas norādīja, ka apsūdzība viņam ir saprotama, savu vainu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzina, izdarīto nožēloja, cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju 1000 EUR apmērā atzina (lietas 1.sējuma 158.lapa).

Saskaņā ar ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes 2025.gada 4.septembra atzinumu, lai arī apsūdzētajam ir viegla (uz robežas ar vidēju) garīga atpalicība, tomēr noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas laikā spēja saprast savas darbības un tās vadīt, atbilst juridiskam kritērijam pieskaitāms. Medicīniska rakstura līdzekļus netiek rekomendēts piemērot (lietas 90.-93.lapa). Tiesai šaubas par ekspertīzes secinājumiem un sniegtajām atbildēm nav radušās. Apsūdzētajam pieaicināta valsts nodrošināta aizstāve, apsūdzētā tiesības un pienākumi viņam bija zināmi, procesuālo kārtību apsūdzētais izprata, patstāvīgi izteicās par visiem izlemjamajiem jautājumiem un atbildēja uz lietas dalībnieku jautājumiem.

[5] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tostarp tiesai izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību, kārtību un sekas, lietā tika pieņemts lēmums par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu. Pierādījumu pārbaudes neveikšanai piekrita gan apsūdzētais, gan viņa aizstāve. Līdz ar to apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta un spriedumā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu netiek veikta pierādījumu analīze un netiek ietverts pierādījumu uzskaitījums.

Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona C/ mutvārdos atvainojās cietušajai un pēc aizstāvības ierosinājuma panākt izlīgumu ar cietušo, tiesa noskaidroja no cietušās, vai viņa piekrīt šādam procesuālam risinājumam, izskaidrojot iespējamā izlīguma būtību un sekas, tomēr cietusī nepārprotami noraidīja šādu iespēju.

[6] Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu, proti, tiek ņemts vērā noziedzīga nodarījuma raksturs, radītais kaitējums un apsūdzētā /Persona C/ personība, savukārt, nosakot soda mēru, tiek ņemti vērā atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

[6.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 130.panta otrās daļas sankciju iespējamie soda veidi ir brīvības atņemšana, īslaicīga brīvības atņemšana, probācijas uzraudzība, sabiedriskais darbu, naudas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 168.[1] panta sankciju iespējamie soda veidi ir brīvības atņemšana, īslaicīga brīvības atņemšana, probācijas uzraudzība, sabiedriskais darbs, naudas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 132.panta pirmās daļas sankciju iespējamie soda veidi ir brīvības atņemšana, īslaicīga brīvības atņemšana, probācijas uzraudzība.

[6.2] Tiesa konstatē, ka Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā, 168.[1] pantā un 132. panta pirmajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi ir klasificējami kā mazāk smagi noziegumi, ievērojot Krimināllikuma 7.panta trešajā daļā noteikto.

Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir vērsts pret personas veselību, izraisot īslaicīgus veselības traucējumus. Kaitējums ir nodarīts cietušās veselībai, kā arī ir pamatoti secināt, ka līdz ar to ir radītas fiziskas un morālas ciešanas.

Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir apdraudējis cietušās veselības, drošības, miera, neaizskaramības intereses. Notikušais ir radījis kaitējumu cietušajai morāla aizskāruma veidā.

Krimināllikuma 132. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir radījis apdraudējumu, kas vērsts pret personas dzīvības un veselības aizsardzības interesēm un tiesībām, jo draudi noslepkavot vai nodarīt smagu miesas bojājumu ir atzīstami par bīstamiem dzīvībai vai veselībai, tā kā rada reālu risku tāda kaitējuma nodarīšanai.

Papildus noziedzīgie nodarījumi raksturojas ar to, ka apsūdzētais ir izmantojis nazi un izteicis draudus to pielietot; nazis ir ierocis, kura prettiesiska vēršana pret citu personu rada pamatotu smagu seku iestāšanās risku.

Papildus noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas un 132.panta pirmās daļas raksturojas ar naida izpausmi pret vienu no naida noziegumiem raksturīgi pakļautām grupām, proti, romu etniskas izcelsmes cilvēkiem (sk. Dupate K. *“Naida noziegumi un naida runa. Starptautiskie standarti un Latvijas tiesiskais regulējums un prakse”, Rīga: LU Akadēmiskais apgāds, 2023, pieejams*https://www.jf.lu.lv/fileadmin/user_upload/lu_portal/fakultates/jf/Petijums_Naida_noziegumi_F.pdf). Turpmāk spriedumā vērtējams, vai ir pamatoti šīs izpausmes atzīt par atbildību pastiprinošu apstākli attiecīgajos noziedzīgajos nodarījumos.

[6.3] Lietā ir pieteikta kompensācija par morālo aizskārumu no cietušās puses 1000 EUR apmērā, kuru apsūdzētais ir atzinis. Neapšaubāmi, ka noziedzīgi nodarījumi, kas aizskar personas veselību, neaizskaramību un drošību, var radīt personai fiziskas ciešanas, bailes un emocionālus pārdzīvojumus.

[6.4] Tiesa ir pārbaudījusi apsūdzētā /Persona C/ personu raksturojošus datus, secinot, ka apsūdzētais dzimis /Datums A/, ir Latvijas Republikas pilsonis, paziņotā dzīvesvieta /Adrese C/, plāno meklēt dzīvesvietu ārpus ieslodzījuma vietas. Izglītība ir 2 klases, tiesas sēdē sniedza ziņas, ka nav apguvis rakstīšanu un lasīšanu. Nav nodarbināts, iepriekš mēdzis piestrādāt, pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas vēlas meklēt darbu.Ģimenes stāvoklis - neprecējies, tiesas sēdē sniedza ziņas, ka ir nepilngadīgas meitas tēvs, kuru iespēju robežās atbalsta.Iepriekš sodīts, sodāmība dzēsta. Ir piešķirta invaliditātes 2.grupa, /Persona C/ psihiskās veselības stāvoklis izvērtēts ambulatorajā tiesu psihiatriskajā ekspertīzē. Trūcīgas vai maznodrošinātas personas statusa šobrīd nav. /Persona C/ norādīja uz savu apņemšanos turpmāk atteikties no alkohola lietošanas.

[6.5] Tiesa atzīst, ka visos noziedzīgajos nodarījumos ir konstatējams viens /Persona C/ atbildību mīkstinošs apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, jo viņš ir atzinis savu vainu noziedzīgu nodarījumu

izdarīšanā un izdarīto nožēlo.

Tiesa papildus ņem vērā, ka apsūdzētais ir sadarbojies ar procesa virzītāju un izmantojis savas tiesības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu piekrist vienkāršotas procesa formas izvēlei, kas atbilstoši tiesu praksei pastiprina vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu *(sk. Senāta Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-J-348/2018)*.

[6.6] Tiesa atzīst, ka ir konstatējami /Persona C/ atbildību pastiprinoši apstākļi:

- par Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 14. punktu atzīstams tas, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts rasistisku un etnisku motīvu un sociālā naida dēļ un Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12. punktu atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē;

- par Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12. punktu atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē;

- par Krimināllikuma 132.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 14. punktu atzīstams tas, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts rasistisku un etnisku motīvu un sociālā naida dēļ.

[7] Tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi.

Sods par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu ir nosakāms, ievērojot soda individualizācijas principu.

Krimināllikuma 46. pantā paredzētie soda noteikšanas vispārīgie principi izvērtējami tā, ka apstākļi, kas var ietekmēt piemērojamo sodu, ir vērtējami kopumā un savstarpējā saistībā. Tas nozīmē to, ka, ja lietā ir konstatēti gan apstākļi, kas var pamatot vieglāka soda noteikšanu, gan apstākļi, kas var pamatot bargāka soda noteikšanu (ne tikai atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši), vērtējams, kādā mērā tie savstarpēji kompensē viens otra ietekmi. Turklāt šajā kopvērtējumā izšķirošs ir nevis tas, kura apstākļu grupa ir lielāka skaita ziņā, bet gan katras grupas nozīmīgums pēc būtības. Šāda pieeja ir piemērojama atsevišķi gan soda veida, gan soda mēra noteikšanā (sk. Krimināllikuma 46. panta otro un trešo daļu) (sk. *Senāta Krimināllietu departamenta 2025. gada 3. septembra lēmums lietā Nr.Nr. 18240018523, SKK-79/2025)*.

Tiesai nav pienākuma ikreiz noteikt vainīgajam visvieglāko likumā paredzēto sodu, piemērojot visus iespējamos labvēlīgos likuma nosacījumus *(sk. Senāta 2018.gada 19.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-J-348/2018)*.

No Grozījumiem Krimināllikuma 132. un 168.[1] pantā, kas stājās spēkā 2023.gada 15.jūlijā, izriet, ka tie izstrādāti, lai nodrošinātu efektīvāku kriminālprocesa norisi attiecībā uz tādiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar draudiem nodarīt smagu miesas bojājumu vai noslepkavot, kā arī ļaunprātīgu nolēmuma par aizsardzību pret vardarbību nepildīšanu. Ar grozījumiem vienlaikus tiek uzsvērta vardarbības augstā kaitīguma pakāpe un stiprināts princips, ka vardarbība sabiedrībā netiek tolerēta (*sk. Grozījumu Krimināllikumā likumprojekta anotācija, pieejama:* https://titania.saeima.lv/LIVS14/SaeimaLIVS14.nsf/0/EB0AEAC29BD9672EC225899D003FB7F1?OpenDocument*)*.

Tiesa, ņemot vērā visu sprieduma [6.1]-[6.4] punktā norādīto, atzīst, ka, lai tiktu sasniegts Krimināllikuma 35.pantā norādītais soda mērķis, apsūdzētajam kā soda veids par katra noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ir piemērojama brīvības atņemšana, kā to lūdza arī valsts apsūdzības uzturētājs. Tiesa ņēmusi vērā to, ka neilgā laika posmā izdarīti trīs noziedzīgi nodarījumi, to, ka nodarījumi aizskar personas tiesības uz veselību, neaizskaramību un drošu vidi. Tādējādi tiesa atzīst par pamatotu pievienoties prokurora viedoklim par apsūdzētajam nosakāmo soda veidu.

Tiesas ieskatā ir pamats apsūdzētajam noteikt soda veidu, kas personu piespiedu kārtā uz noteiktu laiku izolēs no sabiedrības. Turklāt noziedzīgu nodarījumu raksturs sevī ietvēra fizisku apdraudējumu personai, kura aizsargājama no vardarbības un atrodas vājākā pozīcijā. Valstij saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir jārūpējas un nav pieļaujams, ka persona tiktu atkārtoti pakļauta vardarbībai.

Apstāklis vien, ka apsūdzētā iepriekšējā sodāmība ir dzēsta, tiesas ieskatā nav pietiekams, lai noteiktu brīvības atņemšanai alternatīvu soda veidu. Jāsecina, ka apsūdzētajam ir tendence alkohola reibumā pārkāpt sabiedrībā pieņemtās uzvedības normas un kļūt agresīvam, kas ir detalizēti analizēts tiesu psihiatriskās ekspertīzes ietvaros. Apsūdzētā izvēle noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā izmantot vai draudēt ar naža izmantošanu rada paaugstinātu bīstamību. Apsūdzētā mutiska apņemšanās turpmāk atteikties no alkohola lietošanas nav pietiekama, lai gūtu pārliecību, ka viņš spēs no tā atturēties ilgstošā laika periodā. Turklāt nav pamatoti sodu noteikt īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, jo ir nepieciešams panākt apsūdzētā resocializēšanas rezultātu noturību. Tiesas ieskatā tikai brīvības atņemšanas soda piemērošana par katru noziedzīgu nodarījumu varēs atturēt apsūdzēto no turpmāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un sasniegt soda mērķi, kas noteikts Krimināllikuma 35.pantā.

[8] Ņemot vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, kas uzskaitīti sprieduma [6.5]-[6.6] punktā, tiesa secina, ka soda mēru par Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir pamatoti noteikt virs vidējā soda mēra robežas. Soda mēru par Krimināllikuma 168.^{1} pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir pamatoti noteikt zem vidējā soda mēra robežas. Savukārt soda mēru par Krimināllikuma 132.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir pamatoti kā vidējo soda mēru.

[9] Saskaņā ar Krimināllikuma 38.^{1} panta trešo daļu atbilstoši noziedzīga nodarījuma raksturam probācijas uzraudzību kā papildsodu tiesa var noteikt arī gadījumos, kad šis soda veids nav paredzēts šā likuma sevišķās daļas attiecīgajā panta sankcijā, uz laiku no viena gada līdz trīs gadiem. Tā kā atbilstoši Krimināllikuma 38.^{1}panta pirmajai daļai probācijas uzraudzība ir personas piespiedu iesaistīšana tās vecumam, psiholoģiskajām īpašībām un attīstības līmenim piemērotos sociālās uzvedības korekcijas un sociālās rehabilitācijas pasākumos, tiesa pievienojas prokurora viedoklim par to, ka /Persona C/ būtu pamatoti un lietderīgi pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas iesaistīties probācijas pasākumos, lai turpinātu koriģēt savu uzvedību, tādējādi pilnvērtīgi sasniedzot soda mērķi. Šādu iespēju paredz likums un tiesa novērtē, ka par noziedzīga nodarījuma izdarīšanupēc Krimināllikuma 168.^{1}panta, par kuru sankcija ir bargāka, ir pamatoti piemērot papildsodu – probācijas uzraudzība.

Apsūdzētajam par Krimināllikuma 168.^{1} pantā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir piemērojams papildsods – probācijas uzraudzība, papildsoda mēru nosakot tuvu minimālajai soda mēra robežai, kas nodrošinās pilnvērtīgu soda mērķu sasniegšanu, nodrošinot apsūdzētā turpmāku resocializāciju pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Tādā veidā apsūdzētajam par viņa izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir noteikts sods, kas tiesas ieskatā ir tiesisks, taisnīgs un individualizēts.

[10] Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus, kas ir apsūdzētajam labvēlīgākā sodu saskaitīšanas metode.

[11] Apsūdzētais pirmstiesas procesā aizturēts 2025.gada 7.augustā, kā arī viņam 2025.gada 8.augustā ir piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem minētais laika periods līdz 2025.gada 4.decembrim ir ieskaitāms soda izciešanā. Soda izciešana ir skaitāma no 2025.gada 5.decembra.

[12] Apsūdzētajam pirmstiesas kriminālprocesā piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta pirmo daļu, lai nodrošinātu sprieduma izpildi, taisot spriedumu, atstājams negrozīts un atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

[13] Kriminālprocesa likuma 351. panta pirmā daļa noteic, ka cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām — tikai jānorāda.

Kriminālprocesā cietusī /Persona D/ ir pieteikusi kompensāciju par morālo aizskārumu 1000 EUR apmērā. /Persona C/ ir pilnībā atzinis cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 22.pantam personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu ir radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma

350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Tiesa secina, ka morālo kaitējumu cietušajai neapšaubāmi varēja radīt gan radītais miesas bojājums, gan emocionālais pārdzīvojums pēc notikušā. Kompensācija pildīs taisnīguma un samierināšanas funkciju.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka morālā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms un kaitējuma kompensācija 1000 EUR apmērā piedzenama no /Persona C/ par labu cietušajai. Turklāt ir nosakāms kaitējuma kompensācijas labprātīgas samaksas termiņš - 30 dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas un uzliekams pienākums iesniegt tiesai dokumentu par samaksas veikšanu.

[14] /Persona C/ kriminālprocesā pieaicināts valsts nodrošināts aizstāvis. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas 5.punktam aizstāvja piedalīšanās ir obligāta, ja tiesības uz aizstāvību ir analfabētam vai personai ar tik zemu izglītības līmeni, ka tā nevar pilnvērtīgi izmantot savas tiesības.

Ņemot vērā to, ka krimināllietas materiālos ir ziņas par to, ka /Persona C/ nav pietiekamas prasmes lasīt un rakstīt, izglītība ir divas klases, šo informāciju tiesai nav pamata apšaubīt, lai arī apsūdzētajam tiesības un pienākumi bija zināmi, procesā spēja piedalīties, viņa tiesību nodrošināšanai aizstāvis ir obligāti nodrošināms. Tādējādi tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas par valsts nodrošinātu juridisko palīdzību 752,04 EUR, sedzot tos no valsts līdzekļiem

[15] Lietā ir izlemjama rīcība ar lietisko pierādījumu - melnas krāsas virtuves nazi. Ņemot vērā, ka nav ziņu, ka lietiskajam pierādījumam būtu vērtība, tas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu ir iznīcināms pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 520., 528. un 529. pantu, tiesa

nosprieda

/Persona C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

/Persona C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma168.^{1} pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem.

/Persona C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma132.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu /Persona C/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus - brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu soda izciešanā ieskaitīt /Persona C/ aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2025.gada 7.augusta plkst.07.30 līdz 2025.gada 4.decembrim.

Galīgais sods, kas jāizcieš – brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu 8 (astoņiem) mēnešiem 2 (divām) dienām un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem. Soda izciešanu skaitīt no 2025.gada 5.decembra.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 138.^{2}panta 2.punktu /Persona C/ ir pienākums pieteikties probācijas uzraudzības izpildes uzsākšanai, ierodoties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

/Persona C/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /Persona C/ par labu cietušajai /Persona D/ kompensāciju par morālo aizskārumu 1000 EUR (viens tūkstotis*euro*) apmērā. Noteikt kaitējuma kompensācijas labprātīgas atlīdzināšanas termiņu 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājuma dokuments par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu iesniedzams Rīgas pilsētas tiesas kancelejā.

Atbrīvot /Persona C/ no procesuālo izdevumu samaksas par valsts nodrošinātu juridisko palīdzību 752,04 EUR, sedzot tos no valsts līdzekļiem.

Lietisko pierādījumu – melnas krāsas virtuves nazi, kas atrodas kartona kastē, iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu daļā par sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiesas kancelejā – 2025.gada 30.decembrī.

Tiesnese (personiskais paraksts) G.Kuple

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu